

Како сахранити два миленијума?!

Пише: Миодраг Зарковић
уторак, 24 новембар 2009 14:44

Не верујем да ће ишта од овога што пишем, па ни ишта од онога што пишу Петар Луковић, Теофил Панчић и Светлана Лукић, неко читати и препричавати 4009. године. Ако нам је икаква утеха, за два миленијума увелико ће бити заборављени и Бил Гејтс, Мајкл Џексон и Владимир Путин, а камоли наше маленкости.

Нити се ту завршава списак "жртва" неумитног протока времена. До 4009. године нестаће сећање и на све што су стварали, осмишљавали и доприносили Оли Рен, Хавијер Солана, Ангела Меркел, чак и Барак Обама. Нико тада више неће памтити Кристијана Роналда, Леброна Џејмса или Усеина Болта. Јер, огроман је то период, људском уму тешко схватљив. Цела планета ће се промени до непрепознатљивости у наредних две хиљаде година. Како би онда нека наша реченица па и могла да опстане толико дуго?!

Оне мисли, идеје и приче које трају вековима и миленијума, ужасно су ретке. Човечанство их је до сада изнедрило тек неколицину, а најпознатије и најмасовније међу њима водимо под заједничким називом религије. И управо због тога што живе тако несхватљиво дуго, пристojни људи се према њима односе с дужним поштовањем, без обзира на то да ли се с њиховим учењима слажу или не.

Једна таква, настала пре две хиљаде година – хришћанска – окупила је прошле недеље више од 600.000 људи на сахрани патријарха Павла. Неспорно, испраћај поглавара српске цркве био је толико масован и због самог покојника, који је, захваљујући личној скромности и честитости, уживао задивљујућу популарност у народу. Али, непрегледна колона која је данима целивала његове остатке и затим га испратила са овог света, говори и о угледу Српске православне цркве. СПЦ гради тај углед већ скоро осам векова, колико постоји као аутокефална црква, али је у њега уткано и претходних 1.200 година хришћанства. Суштински, два пуна миленијума хришћанске вере извела су прошлог четвртка пола Београда на улице.

Има ли онда ичег глупљег, примитивнијег и безобразнијег, од оптужби да хришћанска религија у целини, а СПЦ посебно, није довољно "модернизована"?! Тешко...

Како сахранити два миленијума?!

Пише: Миодраг Зарковић
уторак, 24 новембар 2009 14:44

Ипак, такве оцене, да је СПЦ мрачна клерофашистичка сила која не само да спречава модернизацију саме себе, већ успешно одлаже и модернизацију српског друштва, врло су честе у нашој јавности. Поготово су биле приметне прошле недеље, која је скоро цела протекла у знаку националне жалости за упокојеним патријархом. Док су стотине хиљада верника одавале пошту човеку који им је био духовни предводник безмало две деценије, бројни овдашњи реформатори су галамили о "смрти секуларне државе", а у тој галами нису зазирали ни од увреда на рачун самог патријарха. Али, пошто је призор преко 600.000 људи који су дошли на сахрану потпуно обесмислио њихове неутемељене тврдње да је, рецимо, патријарх Павле "до 1999. подржавао режим Слободана Милошевића", те да се "није бунио што га је Аркан називао врховним командантом", од сахране наовамо прибегавају новом методу борбе против СПЦ: сада им је циљ представити патријарха Павла као суперстара независне продукције, чији углед у народу никако не би требало мешати са угледом Цркве.

Штавише, у последњем "Утиску недеље", професор Љубиша Рајић, један од најагилнијих реформатора СПЦ, више пута је поновио да број од 600.000 присутних на сахрани "шаље јасну поруку Цркви" како је народ врло незадовољан свештенством, односно, укратко речено, да људи оволико воле Павла зато што су остали црквени великодостојници све сами морални никоговићи, као и да је СПЦ сада на великој муци да нађе достојног наследника упокојеном патријарху, пошто таквог – достојног – нема међу њима онаквима – лоповима и педофилима. Чак је и иначе врло одмерени Драгољуб Жарковић, главни уредник "Времена", изрекао сличну тврдњу о томе како онолика масовност на сахрани у ствари представља више опомену остатку СПЦ него почаст самом Павлу.

(Узгред, у једном тренутку Рајић је чак оценио како Цркви ништа није фалило у време титоизма, а кључан аргумент био му је тај што су у време СФРЈ биле организоване силне екскурзије у којима су ђаци обилазили манастире! Што само показује докле је све Друга Србија спремна да иде у крсташком походу против СПЦ.)

Како би Рајић и његови истомишљеници реаговали да нико није дошао на патријархову сахрану, тј. да ли би, по истим мерилима, то онда тумачили као знак да је народ одушевљен Црквом, никада нећемо сазнати, пошто је више од 600.000 верника достојанствено испратило Његову светост на вечни починак. Зато ћемо, нажалост, неизбежно сазнати која је следећа гадост коју ће Рајић и компанија пласирати о Српској православној цркви, јер они не намеравају да одустану од свог рата са доминантном српском религијом. Ако неко нити схвата нити поштује две хиљаде година хришћанства и осам стотина година СПЦ, њему ништа не значе ни оних 600.000 на сахрани православног патријарха!